

روش‌شناسی مناسب در تدوین دروس علوم انسانی بر مبنای منطق فازی

نعیما محمدی

مریم زارعیان

چکیده

بی شک توسعه پایدار بدون محوریت علم و دانایی ممکن نیست و در این مقام علوم انسانی و اجتماعی از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند. از سوی دیگر موضوع علوم انسانی درگیر امر انسانی است و با فاعلان شناسایی که انسان است سخت در آمیخته است. علوم اجتماعی علمی انتزاعی یا خنثی نیست بلکه هدف آن تحلیل پدیده‌ها به سبب تغییر و تحول در جامعه است. در این عرصه علم و ایدئولوژی بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند و لذا بسیاری از پژوهش‌های علمی که در باب مسایل اجتماعی فرهنگی و انسانی، مواضع فلسفی و ایدئولوژیک خود را در قالب دیدگاه‌های علمی مطرح می‌سازد. لذا این سؤال پیش می‌آید که علم انسانی بومی چه تعریفی دارد و چگونه می‌توان علوم را در طبقه بومی یا جهانی طبقه بندی کرد. از آنجا که در معرفت‌شناسی کلاسیک منطق مسلط منطق ارسطویی یا منطق صفر و یک است، علوم را بومی یا جهانی تعریف می‌کند. این مقاله بر آن است تا نشان دهد که سنجش مطالعات انسانی می‌تواند بر روی طیفی از این حیث انجام گیرد که در یک سر آن علم بومی و در سر دیگر آن علم جهانی قرار دارد. رهیافتی که مطالعه بر مبنای آن انجام گرفته است، رهیافت فازی است.

کلیدواژه‌ها: علم بومی، منطق فازی، علم جهانی